

dk hírek

A Demokratikus Koalíció
havonta megjelenő kiadványa

IV. évfolyam
2018. 4. szám

Támogató szervezet:

Demokratikus
Koalíció

ÁPRILIS 8.

*Gyurcsánnyal
megcsináljuk!*

**Szavazzon a Demokratikus
Koalíció listájára!**

Demokratikus
Koalíció

DOBREV KLÁRA NAGYINTERJÚ 2–3. OLDAL

Szegények és gazdagok gettójára szakítják szét az országot

Politikusi pályáról, családról, a nők helyzetéről, az Orbán-rendszer bűneiről, hazánk állapotáról beszélgettünk a mai magyar közélet egyik legérdekesebb, népszerű, számos zsúfolásig telt lakossági fórumot tartó, véleményét mindig markánsan megfogalmazó személyiségeivel – aki mindezek dacára mégsem politikus. Dobrev Klárát kérdeztük.

Interjúban szokatlan kérdés, de az interjúalany öszszetett és színes mivolta talán feljogosít rá, hogy feltegyük, Dobrev Klára, ki vagy? Hiszen mondták már rád, hogy magyar First Lady, de te nem csupán reprezentatív szerepet játszottál miniszterelnök-feleségeként sem, akkor is politikával foglalkoztál, tanítottál, most meg fáradhatatlanul járod az országot, főurmaid több mint telt házasként, mivel óriási meggyőző erővel állsz ki elveid és a DK mellett, briliáns szakmussal teszed nevéssé az Orbán-kormányt. Még pártunk lapjában sem akarok dicshimnusz zengeni, de tény, hogy önállóan joggal közeleli személyiség, véleményformáló, ugyanakkor üzletasszony, kisgyermeket nevelő nő, és mondjuk úgy, hogy majdnem-politikus, akit senki sem emleget úgy, hogy „a Gyurcsány felesége”. Te Dobrev Klára vagy, de mindezek közül mi a leginkább jellemző rád?

Zavarba jöttem, hiszem sok-sok sok kritikát is lehetne megfogalmazni...

Azt fogalmazza meg máshol...

Nem tudom, hogy van-e leginkább jellemző rám. Ez mind én vagyok, az ember személyisége nagyon sok részből tevődik össze, és egyiket sem rendelném a másik alá. Az ember szülő, szakmája van, érdeklődik a közélet iránt, esetleg művészeti hajlamai vannak – nekem sajnos nincsenek -, de ezek mind együtt adnak ki egy teljes egyéniséget. Sok mindent szeretek csinálni, s néha sok mindent egyszerre.

Gondolkodtál már azon, hogy ezt az egyensúlyt kissé felbillentve teljesen a politikának szenteld magad, vagy inkább elkerülnéd a családon belüli rivalizálást?

Nagyon jól fogalmaztad meg az imént, amikor azt mondtad rám, hogy „majdnem-politikus”. A politikusi lét egyik része, az hogy szavazókat szerezzünk, hogy meggyőzzük az embereket saját látásmódunkról, hogy Európa felé kell menni, nyitottá válni, rettegő és elutasító helyett megértőnek lenni, ez a rész teszi nekem, ezt szeretem is csinálni. Ugyanakkor én sose voltam főállású, választott politikus, nem veszek részt döntéshozatalokban, mivel a politikusi lét ezen oldala iránt kevés fogékonyságot érzek.

Volt egy idő – bár lehet, hogy nem is kellene múlt időben fogalmaznom -, amikor sokan suttozták hangosan, hogy te lehetnél a baloldali miniszterelnök-jelöltje, mert közismert, széles körben népszerű és integratív személyiség vagy, messze a DK-táborán túl eső választói szférában is. Ezeket mindig udvariasan elhárítottad.

Persze, mert sose akartam főállású politikus lenni, pláne nem kormányfő. Én láttam közről miniszterelnököt, pártelnököt, s látom, hogy ehhez olyan mértékű elhivatottság kell, amely nagyon kevesekben van meg. Ha az ember első számú politikai vezetővé akar válni, akkor személyiségéből nagyon sokat ennek a célnak kell alárendelnie. Ez nem napi 8, hanem napi 24 óras munka, nem ötnapos, hanem hétnapos munkahétben. Leköt minden gondolatot, s nehéz mellette egy normális, hétköznapi életet is élni. Mélyről jövő elhivatottság kell ehhez, mert szinte több, mint egy teljes embert kíván. Nagyon érdekel a közélet, megyek is és mondom a magamét, de közben megtapasztaltam, hogy az elhivatottság mellett a politika egyben szakma is.

Rengeteg olyan, a politikát szakmaként űző politikus teljesítménye gyakran meg sem közelíti a te aktivitásodat.

De miniszterelnöknek olyan embert kell megválasztani, aki a politikában már felépített valamit, létrehozott egy közösséget. Miniszterelnöknek azt kell megválasztani, aki politikusként bizonyított már. Egyáltalán nem baj, ha egy politikus végigjárja a politika lépcsőfokait, önkormányzatban vagy országos politikában, kormányon vagy ellenzékben. Meg kell tanulnia, hogy döntéseiben szakemberekre kell támaszkodnia, mert a szakértelem a jó kormányzás alapja, ugyanakkor a döntések mégis politikai döntések. Például a családtámogatás rendszerét a Fidesz családi adókedvezményekkel képzelel el, elfogadhatatlanul igazságtalanul, de vannak olyan országok ahol ehhez hasonló rendszer működik, bár ott kiegészítő támogatással segítenek azokon, akiknek nincs magasabb jövedelmük. A másik szemlélet, amelyet mi is képviselünk, azt mondja, hogy minden gyermek egyenlő, nem helyes, hogy aki jobb módú, az több pénzt kapjon, aki szegény, az meg kevesebbet, ezért mi a családi pótlék intézményében hiszünk. A nemzetközi szakirodalomban mind a két rendszer mel-

Síralmas hatása van ennek a nyolc évnek, és látszik, hogy az ellenségképzés nem áll le, mindig kell valaki, akit utálhatnak. A migránsok, akik nem akarnak itt maradni, akikkel nem találkozik az ember! Ennek az országnak a tragédiája nem a bevándorlás, hanem a kivándorlás!

lett szólnak érvek, a kettő közötti döntés azonban már a politikai értékrend szerint történik. Mi alapvetően a szolidaritásban hiszünk, abban, hogy minden gyermeknek azonos esélyeket kell biztosítani, a családi pótlék mellett tesszük le a voksunkat. A szakmai tudás nagyon fontos, ám a végső döntés egy erkölcsi, világnézeti, politikai döntés lesz.

Ritkán fogalmaznak politikusok ilyen világosan, egy új, demokratikus kormányban tárcát is vállalhatnák, s ezzel rálépnél azokra a fokokra... Főleg ha arra gondolunk, hány női politikus van a jobboldali magyar kormányban...

Ez egyszerűen dráma, ami van, Orbán Viktor és kormányának viselkedése ezen a téren is számomra rendkívül taszító, macsó jellegű világot mutat, ahol az anya csak a család környékén képzelhető el, ahol a nőknek csupa olyan tulajdonságait nézik, amelyek nem hasonlíthatók össze a férfiakéval. A nők nem jobbak és nem rosszabbak a férfiaknál, a politikában, az üzletben, az oktatásban vagy bárhol máshol is tudnak épp olyan jók vagy rosszak lenni – ha egyforma esélyeket kapnának. A mai magyar miniszterelnök szerint a politika nem nőknek való, mert túl kemény. Erre szoktam azt mondani, hogy a keménység vagy a határozottság nem ugyanaz, mint a bunkóság, amit ő csinál. Sok nő van, akik nagyon keményen képesek kiállni saját értékeik mellett, s ha Orbán Viktor nem lenne ennyire gyáva, hogy meneküljön a nyilvános vitáktól, akkor tudnék olyan női politikusokat mondani, akik lemosnák őt a színpadról.

A kutyába lemenő kormánykampány, a közszolgálatnak nevezett pártmédiából áradó rágalmáriák dacára, a közvélemény-kutatásokban kimutatott vezető szerep ellenére a Fideszt az utóbbi években sorra veszít el fontos pozíciókat: Salgótarján,

Veszprém, Tapolca, odalett a kétharmad, most meg az ősfideszes Hódmezővásárhely is, pedig ott még a katolikus egyház reverendája is narancssárgára változott.

Miközben sokan mondják, hogy Orbán milyen zseniális, taktikus politikus, én pont az ellenkezőjét látom. Orbán Viktor egy rendkívül nehezen reagáló, nehezen változó, saját kliséibe és világnézetébe befagyott ember. Már a 12 évvel ezelőtti miniszterelnök-jelölti vitán, utolsó vitáján, Gyurcsány Ferenc mind felkészültségben, mind az ország állapotáról való tudásában messze felülmúlta Orbán Viktort. Mi nagyon komolyan készültünk, összeraktunk Ferenc két vastos dossziét a felmerülő lehetséges témákról, rengeteg ténnyel, adattal, háttéranyaggal. Összegyűjtöttük Orbán Viktor beszédeit is, és döbbenet tapasztaltuk, hogy van hat vagy hét panelje, s lényegében csak ezeket a paneleket ismételteti, variálja folyamatosan. A vitán pedig döbbenet láthattam, hogy a mondatai 90 százalékát ezekből a panelekből mondta fel. Volt egy olyan mondata, hogy a ma-

gyar mezőgazdaságban sokkal kevesebb tehén van, mint volt a II. világháború után, mire Feri rávágta, hogy jobban kellene érteni a mezőgazdasághoz, elnök úr, mert ezek a tehenek viszont sokkal több tejet adnak, mint az akkoriak. S ezt a mondatot korábban Orbán cáfolat nélkül ismételtette a közönségének! Orbán egy gátlástalan hatalomjátékos, korrupcióval megpecsételt véd- és dacszöveget köt a sajátjával, de intellektuálisan távolról sem jelent nagy kihívást.

Én arra emlékszem erre a vitából, hogy amikor a lakáshelyzetről volt szó, s ugye minden válasza 3-3 perc jutott, Orbán azzal kezdte, hogy ez nagyon fontos kérdés, majd nem töltötte ki a rendelkezésre álló időt, mire Gyurcsány Ferenc, aki másodikként válaszolt, azt mondta, talán mégsem olyan fontos kérdés, elnök úr, ha nem tud még három percet sem beszélni róla...

Ez pontosan azt igazolja, amit én mondtam, ha Orbán kilép kommunikációs paneljei közül, akkor elveszett ember, holott épp azért érdemes politizálni, hogy pontosan ismerjük az ország állapotát, mivel csak így lehet helyes döntéseket hozni, de őt az adatok, a szakpolitikát nem érdeklik.

Akár azt is mondhatnánk, hogy ő a rögeszméiről szeret beszélni.

Igen, így van. Csak ennek sajnos nagyon kevés köze van a kormányzáshoz. Ami pedig a közvélemény-kutatásokat illeti, ha csak egy kihívóval kellene megküzdenie, a Fidesz óriási vereséget szenvedne. Hódmezővásárhely bebizonyította, hogy igazunk van abban, amit hónapok óta mondunk. A kisebb pártok, például az LMP nehéz helyzetbe kerültek, mert most biztosan lehet mondani, hogy a rájuk leadott szavazatok mind-mind a Fideszre adott voksnak számítanak.

folytatás a 6-7. oldalon

MÁRCIUS 15.

– A haza megér egy tárgyalást – mondta Gyurcsány Ferenc a Fővám téren megtartott ellenzéki megmozduláson március 15-én. A DK elnöke váltotta ki a legnagyobb érdeklődést, amikor azt mondta: – Túllépve eddigi álláspontunkon, tárgyalni kell a Jobbikkal is. Nem választási együttműködésről, nem közös kormányzásról, hanem arról, hogy miként működünk majd együtt a Parlamentben Orbán bűnös rendszerének lebontásában. Arról, hogy az új Parlament megalakulásának pillanatától hogyan törjük meg az orbáni diktatúrát. Az elnök azt is bejelentette, hogy a Demokratikus Koalíció jelöltje visszalép az LMP-s Szél Bernadett körzetében, hogy ezzel segítse az LMP társelnökét a győzelemhez. Ezzel a DK már 61 he-

lyen nem indít jelöltet, és mindezt azért, hogy az ellenzéki együttműködés megvalósulhasson. Másnap Molnár Csaba arról beszélt, hogy a DK képes volt átlépni a saját árnyékát és a Jobbik meghívásával olyat tett, amit egy-két hónapja még elképzelhetetlennek tartott volna. Ha viszont Vona Gábor és a Jobbik nem hallják a választók szavát és nem vesznek részt a megbeszélésen, azért a DK nem tud felelősséget vállalni – fogalmazott. Az ügyvezető alelnök arra is emlékeztetett, hogy nem választási együttműködésről vagy koalíciókötésről akartak egyeztetni a Jobbikkal, hanem például arról, hogy ha kisebbségbe szorul a Fidesz, akkor a többi párt ne segítse többséghez.

A tárgyalás, amelyen a DK, az MSZP-Párbeszéd az LMP vezetői vettek részt, egyelőre nem vezetett eredményre, ezért később Gyurcsány Ferenc kijelentette, hogy az LMP veszélyeztetheti a

kormányváltást azzal, ha koalíció nélkül indítja el fővárosi jelöltjeit. Sőt, az LMP-s Vágó Gábor öt részegséggel vádoló kijelentése pedig az emberi aljasság megnyilvánulása.

Fiatal DK-s politikusokat bemutató sorozatunkban ezúttal egy különleges személyiséget kérdezzünk, hiszen fiatal kora ellenére máris jelentős politikai pályafutás áll mögötte. Vadai Ágnes országgyűlési képviselővel, a DK alelnökével, volt honvédelmi államtitkárral beszélgettünk.

A nőkkel kapcsolatos mai politika maga a tragédia

Mikor kezdtlél politizálni, s miért?

1998-ban fordult meg a fejemben először, hogy tennem kellene nekem is valamit a közéletben. A baloldal épp akkor veszítette el a választást, és nagyon nem tetszett az, amit akkor csinált a Fidesz. Ma már tudom, hogy a '98-as Orbán Viktor kisinas volt a maihoz képest. Nem bántam meg a döntésem, még akkor sem, ha látom, hogy mára milyen színvonalat üt meg a magyar politikai viselkedés és közbeszéd. Nekem változatlanul az a célom, hogy csináljunk közösen egy olyan országot, ahol mindenki jól érzi magát, ahol az Országgyűlés a polgárok valódi problémáival foglalkozik, és ami igen fontos, ahol a vezető politikusok, gyerekeik, vejeik vagy éppen barátaik nem lopják meg a magyar adófizetőket.

Nem érzed magad magányosnak ebben a kifejezetten férficentrikus, ómódi, a nőket néha nyíltan lebecsülő orbáni politikai szférában?

Szerencsére a DK viszonya a nők politizálásához teljesen normális. Mi nem foglalkozunk azzal, hogy ki a nő és ki a férfi; a teljesítmény számít. Persze észleljük, hogy milyen kevés a nő a mai magyar politikában, talán nem véletlen, hogy jelöltjeink 30%-a nő, és listán is tartjuk ezt az arányt. A programunk külön foglalkozik a nők politikai és gazdasági szerepvállalásával, ahol nemcsak az Országgyűlés esetében, hanem az állami és önkormányzati cégek felügyelőbizottságában és igazgatótanácsában is

bevezetnénk a 30%-os női vagy – ha majd arra lesz szükség – férfi kvótát. Ami az orbáni rendszer nőikkel kapcsolatos politikáját illeti, az maga a tragédia. Sok példát lehet felsorolni: a vakkomondortól a női képviselőket sértő mondatokon át, a "nőügyekkel nem foglalkozom" orbáni mondatig, amit akkor mondott, amikor távozott a korábbi washingtoni nagykövetség, aki történetesen nő. De a legjobb példa az orbáni világra mégiscsak az a vita, amikor a családon belüli erőszak témája volt napirenden az Országgyűlésben, és az egyik fideszes képviselő azt mondta, hogy nem lenne családon belüli erőszak, ha a nők többet szülnének. Teljes sötétség!

Mit üzensz a választóknak, miért menjenek el szavazni, miért adják voksukat a DK-ra?

Szavazni jó dolog. Dönteni az ország sorsáról felemelő érzés. Ma különösen nagy szüksége van a hazának arra, hogy magyarok milliói éljenek a választás, és tulajdonképpen a változtatás jogával. Az országot évek óta fogva tartja egy szűk elit, és annak szavazótáborra, miközben sokkal többen vannak azok, akik más úton szeretnének járni. Mi a DK-ban nem akarjuk felforgatni az emberek mindennapi életét, egyszerű normális, európai Magyar Köztársaságot szeretnénk. Azért dolgozunk, hogy hazánk egy olyan ország legyen, ahol jó élni, élni ahová jó hazajönni. Aki osztja ezt a véleményt, az biztosan a DK-ra és jelöltjeire fog szavazni április 8-án.

Politikusluxus: Semjén és Svédország

Úgy látszik, a migránsok mégsem tették annyira élhetetlen helyé a skandináv országot, hogy a magyar miniszterelnök-helyettest, a papírpárt KDNP elnökét elriasszák skandináv vadászataitól.

Semjén Zsolt évek óta vesz részt svédországi vadászaton, közölte a birtokába jutott fényképekre és dokumentumokra hivatkozva a Magyar Nemzet, amely egyébként luxusvadászatnak nevezi ezeket az alkalmakat. Tegyük hozzá, Svédországba járni, s helikopterről vadászni azért olyan szintű urizálás, hogy Rogán Tóninak láthatóan még bőven van mit tanulnia politikusluxusból. Azért helikopter, mert Semjén nem szeret gyalogolni. Nos, talán egy börtöncellában majd nem is kell neki hosszabb távokat megtennie.

A lapnak állítólag vadászatszervezők beszéltek arról, hogy a miniszterelnök-helyettes 2012 óta (kivéve 2014-et) minden évben egyszer látogat a skandináv országba, és elsősorban jávorszarvasra, rénszarvasra, valamint siketfajdra vadászik. Azt is közölte a lap, hogy a politikus elkíséri általában a Földművelésügyi Minisztérium egy korábbi főosztályvezetője is.

A Magyar Nemzet szerint a néhány napos utak alkalmanként 4-5 millió forintnak megfelelő svéd koronába kerülnek. Egy tavaly szeptemberi vadászaton helikoptert is béreltek, ezzel értek utol egy rénszarvast, amit Semjén elejtett.

Ebből is látható, hogy a migránsok még nem szállták meg a svéd erdőket, így oda bemerész-kedik szerény és olcsó hobbiját űző politikusunk is. A városokat biztosan nagy ívben elkerüli, elvégre azokban nem jellemző a szarvasvadászat, viszont neadjisten még összefuthat egy migránssal, akikre a svéd hatóságok nem adtak kilövési engedélyt...

És mire mindezt leírjuk, kiderül, hogy Kósa Lajosnak az ölébe hullott négymilliárd euró. Szó bennszakad, hang fennakad, mondjuk Arany Jánossal. És ezek az emberek beszéltek nem is olyan rég pófátlan jövedelmekről. Lehelet megszegik...

**„Ez egy maffiaszervezet,
amelynek tagjai számára
élet-halál kérdése, hogy
Orbán győzzön.”**

Miközben nekik sem szándékuk az, hogy ilyen színben tűnjenek fel. 2014-ben 11 választókerületet vesztítettünk el azért, mert az LMP nem volt hajlandó semmilyen együttműködésre, most is megakadályozhatják a Fidesz bukását, mert a Fidesz kisebbségben van a kormányváltást akarókhoz képest. Ha a különállásuk miatt kerül a Fidesz újra hatalomra, akkor legitimálják a hatalmát, de akkor hogyan lesznek hiteles ellenzék? Ha az LMP beállna mellénk, több helyen meglenne a többségünk a Jobbik nélkül is.

Már eddig is többször illettél és kritikával Orbán Viktort, de ha néhány pontban kellene felsorolnod kormánya bűneit, akkor melyeket emelnéd ki? Mindre nem lenne elég a lap terjedelme.

Akkor nem is mondom szakpolitikát, pedig sokat mondhatnék, de csak két, a társadalomra nézve tragikus kérdést veszek elő. Az egyik az ország kettészakítása, s most ezt nem politikai értelemben mondom, mert az már szinte triviális igazság, már ellenzékben is azt művelte, hanem szociálisan, az esélyegyenlőség szempontjából szakadt ketté ez az

ország. A szegények és gazdagok közötti különbség drámaian növekedett az elmúlt nyolc évben, ami nagyon nehézé teszi, hogy egy normális világban éljünk. Ennek a politikának az az üzenete, hogy aki szegény, az megérdemli. Lázár János ki is mondta. Nehéz lesz ezt rendbe hozni. Ha valamire büszke vagyok, többek között, Gyurcsány Ferenc kormányzásából, akkor az az, hogy épp azokban az években kezdett csökkenni a gazdagok és szegények közötti szakadék, csak sajnos jött a világválság. De ha a válság után is folytatódhatott volna ez a politika, akkor az ország nem kerül ilyen rémes helyzetbe, s a különbség tovább csökkent volna. Így viszont szétszakadnak a társadalmat összetartó kötélek. A szegények és a gazdagok gettójára szakítják szét az országot.

A másik – ami nem független ez előzőtől – az állandósult ellenségkeresés, hogy folyton utálni kell valakit. Először a rendőröket és tűzoltókat, a korai nyugdíjazás miatt, utánuk jöttek a rokkantak, a hajléktalanok, a cigányok, a civil szervezetek, a migrán-

sok, az EU, Soros György, legújabban az ENSZ... Már felsorolni is nehéz. Ja, és nem mondtam Gyurcsányt, mert őt ugye permanensen kell utálni. Erre fordítják az energiát, mintha attól jobb lenne nekünk, ha őket legyőzzük. Pedig ennyitől nem lesz jobb. Siralmas hatása van ennek a nyolc évnek, és látszik, hogy az ellenségképzés nem áll le, mindig kell valaki, akit utálhatnak. A migránsok, akik nem akarnak itt maradni, akikkel nem találkozik az ember! Ennek az országnak a tragédiája nem a bevándorlás, hanem a kivándorlás!

Szeptén tartod a Fidesz-táborát, akikről leperegenek a tények, lepereg a valóság, sőt lassan saját szemük helyett is inkább a már-már prófétai szerepkörbe emelkedett Orbán szavainak hisznek? Hiszen csak kinyilatkoztat, mert vitára a már említett 2006-os óta nem vállalkozik.

Két szint van, a Fidesz több száz vagy ezres belső magja, akik szövetségbe tömörülve követek el és fedezik a lopást. Ez egy maffiaszervezet, amelynek tagjai számára élet-halál kérdése, hogy Orbán

Gyere bátran Magyarország!

**Ezzel a címmel tart kampányrendezvényt április 6-án,
pénteken 16 órakor a Demokratikus Koalíció a Szent István parkban!
Várunk!**

győzzön. A Fidesz szavazói azonban nem vakok és nem süketek, csak Orbán ügyesen játszik rá a minden emberben meglévő zsigeri félelemre. Persze, hibáztatható az is, aki hagyja, hogy becsapják, de elsősorban az a bűnös, aki becsapja. A felelősség a maffiakormányé, hiszen sokan vannak, akikhez csak az általuk uralt médián keresztül jutnak el az információk. És vannak olyan húzások, amelyek már ennek a tábornak is soknak számítanak, Bécsről rengeteg magyarnak van tapasztalata, így mikor egy makulátlanul tiszta bécsi utcáról azt üzenik nekik, hogy Bécs egy élhetetlen város, akkor már ők is ki-nevetik a kormányt. Ráadásul Lázár ezt épp akkor mondta, amikor Matolcsy beígérte, hogy húsz éven

belül utol fogjuk érni Bécset. Most akkor utolérjük vagy elfutunk előle? Ők maguk is belekeverednek saját hazugságaikba.

Mindenesetre Semjén Zsoltot nem riasztották el a migránsok, hogy Svédországba járjon vadászni.

Ez olyan arcátlanlás, hogy egy politikai megrendelésen meggazdagodott vállalkozó pénzén járjon egy miniszterelnök-helyettes vadászni, hogy az még kelet-európai mércével mérve is elképzelhetetlen.

Orbán nyolcéves országglása után mit mondanál a szavazóknak, miért fontos, hogy elmenjenek április 8-án szavazni, és kormányt váltsanak?

Nincs más utunk, mint hogy egy nyitott, rugalmas, európai országgá váljunk. Mi, a DK, az Európai

Egyesült Államok keretein belül képzeljük el a magyar népet, a magyar kultúrát és nyelvet, mindazt, ami egy népnek fontos. Ha nem egy demokratikus, beszélgető, kicsit vitatkozó, de alapvetően egymást szerető, a pozitív tulajdonságaira figyelő országot hozunk létre, akkor csak az a zsákutca áll előttünk, amibe Orbán kormányozna. Már nyolc éve letértünk a demokratikus útról, az a kérdés, hogy ez csak egy nyolcéves, vagy egy hosszabb kitérő lesz, mielőtt ismét visszaléphetnénk a demokrácia útjára, és tényleg utolérhetnénk az irigylt fejlett országokat. Minél tovább maradunk távol ettől az úttól, annál nehezebb lesz rá visszatérni. Ez a tétje április 8-nak.

–mLev–

**„Sok mindent szeretek csinálni,
s néha sok mindent egyszerre.”**

Itt már tényleg a lét tét

Szinte minden választás előtt azt halljuk, ezen múlik az ország sorsa.

Pedig nem. A mi sorsunk múlik rajta. Magyarország túlélte már tatárt, törököt, labancot, saját diktatúráit. A kérdés az – s ez számunkra tényleg sorsfordító –, hogy mi túléljük-e?

Bevallom, számomra az sem túl rokonszenves, amikor bármilyen ellenzék politikai leszámolással fenyegeti meg az éppen hatalmon lévőket, de nekik legalább lehet erre komoly erkölcsi és politikai alapjuk. A legfőbb alap mégis a jog – de természetesen nem a törvényesített lopáson alapuló jog –, nem véletlen, hogy a Demokratikus Koalíció folyamatosan hangoztatja, hogy nem kíván politikai bosszorkányüldözést folytatni (ez nem volt túl sikeres sem 2002-ben, sem 2010-ben), hanem a majdani Európai Ügyészséghez csatlakozva és a nyíltan pártkatonáktól megtisztított igazságszolgáltatásra bízva a korrupció felszámolását, s az elkövetők megbüntetését. Akár miniszterelnöki szintig is, hiszen volt már példa erre térségünkben egy egykori román kormányfő személyében, pedig az ő esetében messze nem volt szó négymilliárd euróról, mint amennyit Kósa Lajos talált a kelengyészládájában. Az viszont egyenesen ijesztő, amikor a hatalmon lévők fenyegetik meg az ellenzéket, mint tette ezt most március 15-én Orbán Viktor. Félreérthetetlenül. És egy olyan országban, ahol már felvetették azt, hogy a pártok ne kapjanak állami támogatást, tartásuk el a tagjaik (kérdés, miért nem érvényes ez az elv a milliárdokkal kitömött egyházakra is?), s ahol ez egyértelműen az ellenzék ellehetetlenítését célozza meg, hiszen a hatalmon lévők szimplán ellopják, ami kell nekik, egy olyan országban, ahol sorozatosan zaklatják a civil szervezeteket, ahol szélmalomharc folyik a folyamatosan változó képzelte ellenségekkel szemben, nos, egy ilyen országban az efféle fenyegetést érdemes nagyon is komolyan venni. Nem véletlen, hogy épp a DK vetette fel az egyeztetést a Jobbikkal, az a DK, amelyik korábban egy asztalhoz leülni sem volt hajlandó ezzel a párttal (az „új pártok” közül az LMP, az Együtt zavartalanul megtette). Tempora mutandis, az idők változnak, s habár kétségtelen, hogy a DK és a Jobbik táborában élesen szemben áll egymással, a Jobbik az utóbbi években kezdett szelídülni, míg a Fidesz egyre jobban elvadul. A változó körülményekhez pedig változó politikával kell viszonyulni, s különben sem beszélt senki közös kormányzásról.

De valamit tenni kell, mert könnyen lehet, hogy nemsokára nem lesz, aki tegyen. Kirakatválasztások lesznek, Putyin 2.1-es variációjú magyar féldiktatúrával. Bár egyesek szerint ezt a szintet már el is értük.

Ne feledjük, hogy Sorossal, az EU-val vagy az ENSZ-szel szemben a hatalom tehetetlen, de az ellenzékkel szemben nagyon is változatos eszközökkel tud élni, mint már meg is tette az óriási, és teljesen törvénytelen ÁSZ-büntetések kiszabásával.

Döbbenetes, hogy Karafiáth Orsolya barátnőm, az egyik legkiválóbb, elismert kortárs költőnk, a 24.hu-

nak írt publicisztikája nyomán olyan fenyegetéseket kapott, hogy kénytelen volt rendőrségi feljelentést tenni. És még a fenyegetés beváltása előtt vagyunk! Mert ezt írta cikkében: “Nekem amúgy nem a démoni szándékokkal van problémám (ilyen mindig volt, van és lesz), hanem azzal, hogy eddig milyen simán, olajozottan működött a dolog, és hogy akinek szólt, akiket manipuláltak és mozgattak, milyen játsszi könnyedséggel vetették alá magukat a játékszabályoknak (persze ez is mindig volt – mintha sosem tanulnánk a történelemből). És milyen sokan vannak még most is, akik nem látják be, mire megy ki ez az egész. Egyszerre rémületes és döbbenetes volt nézni az ünnepi menetelőket. Akik a gyűlölet zászlaja alatt elhitték, hogy ők a békéért lépegetnek. Mert a szándék ugye egy dolog. Azt hinnék, a józanságon, az ésen és a szíven ki kellene csorbulnia ennyi ostobaságnak, nyers és kendőzetlen stupiditásnak és gonoszásnak. De nem és nem. És ha végigvesszük a pusztá pszichológiai vizsgálatok tükrében, miért is nem történt még meg a tömeges váltás (hiszen rég kontraproduktívnak kellene lennie a permanens gyűlöletpropagandának), akkor szomorodunk el igazán. ... Csepeli György szociálpszichológus találó szavaival élve azokban az esetekben működik csak ez, amikor a befogadó nem jellemző a gondolkodás szenvedélye, hiányzik belőle a kritikai véna. Az ilyen nézi a „közszolgálatit”, bámulja a plakátot, és összekapcsolja a többi hasonszőrűvel a közös félelem. És elhiszi, hogy csak egy valaki segíthet rajta.

József Attila

VILÁGOSÍTSD FÖL

Világosítsd föl gyermeked:

a haramiák emberek;

a boszorkák – kofák, kasok.

(Csahos kutyák nem farkasok!)

Vagy alkudoznak, vagy bölcselenek, de mind-mind pénzre vált reményt;

ki szemet árul, ki szerelmet,

ki pedig ilyen költeményt.

És vigasztald meg, ha vigasz

a gyermeknek, hogy így igaz.

Talán dűnnyögj egy új mesét,

fasiszta kommunizmusét –

mivelhogy rend kell a világba,

a rend pedig arravaló,

hogy ne legyen a gyerek hiába

s ne legyen szabad, ami jó.

S ha száját tátja a gyerek

és fölnéz rád, vagy pityereg –

ne dőlj be néki, el ne hidd,

hogy elkábítják elveid!

Nézz a furfangos csecsemőre:

bömböl, hogy szánassa magát,

de míg mosolyog az emlőre,

növeszti körmét és fogát.

(1936)

De akad valami vigasztaló: állítólag a súlykolásos propaganda csak ideig-óráig hatásos. Bár láttuk, nálunk elég hosszúak az órák, kikökönt az idő. És nem ma kezdődött. Remélem, megélem még a végét.” Hát, remélem, én is. Mi is. Nagyon hamar.

Marton Levente
főszerkesztő

a Külügyi Kabinet tagja,
elnökségi tag, DK Zuglói

Gondolatok egy konferencia margójára

Végre látom, hogy a magyar progresszió is kezd az általános kérdéseket feltenni a különös kategóriák helyett, erről szolt a „Progresszív baloldal Európában: remények és esélyek” című konferencia. (Lásd Népszava: Misetics Bálint, Kiss Viktor). Persze lehet különféle jelzőket használni, de csak a problémák elkendőzése lenne.

A jelenlegi progresszió igazi baja az, hogy a különös kategóriákból, a napi ügyekre adott válaszból akarja meghatározni önmagát. Ennek egyik oka az, hogy az üzleti marketing eszköztársa teljesen átvett a politikába és többek között EZ IS okozta a Trump-jelenséget és az összes többi látható populist vezető megjelenését. A reformista oldal most kezdi ezeket használni, de tudni kell, hogy ez legfeljebb csak egy választási sikerhez elég, de hosszú távon még mélyebb válságot fog okozni, mert a globalizáció során felmerülő negatívumokat nem oldja fel. Niedermüller Péter fogalmazta meg a legjobban, hogy az oktatáson, a kultúrán keresztül lehet elindítani és felépíteni azt a világot, amely a populizmust visszaszorítja.

A technikai fejlődés kulturális fejlődést igényel. Az egyik gond az, hogy a szükségletek területén, az emberi élet fenntartásához, a munkaerő újratermeléséhez szükséges alapvető javak nem biztosítottak, és ehhez a jelenlegi jobboldali-konzervatív irányzat ideológiailag se járul hozzá. Tudom, hogy sokakban felmerül a kádári dotációs politika csődjé, de véleményem szerint ahhoz, hogy a mostani szakadékból és társadalmi szétszakadásból kimásszunk, először lehetőséget kell adni a túlélésre, közben segíteni, és ilyen vonatkozásban nyomást gyakorolni a hátrányos helyzetű társadalmi csoportokra, hogy vegyenek részt saját életlehetőségük minőségi változásához szükséges oktatásban, új ismeretek megszerzésében. Csak ez adhat esélyt, hogy boldoguljanak az új típusú társadalomban.

Nyilvánvaló, hogy ennek megvalósítása a társadalmi középosztály számára is áldozatot kíván. Ezért muszáj cserébe nyújtani valamit. Ez pedig az életérzés, ami kulturális kérdés. Ide tartozik: egészségügy, biztonság, szólás és mozgásszabadság, avagy párbeszéd, különféle egyéni kifejezőmódok szabad gyakorlása, a kultúrákhoz való könnyebb hozzáférés. A Sokak Magyarországa program ezekre ad választ, mikor a létfenntartáshoz szükséges alapszolgáltatásokat mindenkinek biztosítani kívánja. Ösztönzési okokból jelenleg ez jobb megoldás, mint a feltétel nélküli alapjövedelem.

A mai progresszió többségében még mindig a kirakatból beszél, de nem megy le a tömegek közé. Beszélünk velük az utcán, előadásokon, fórumokon, de ezek szerintem mind intézményes formák, fogalmazhatnánk úgyis, hogy színházi kellékeket használunk. A Facebook is ezek közé tartozik, más szempontból annak a marketingpolitikának a része, ami hosszú távon - kormányzás esetén - egyértelműen visszaüt. Sok benne az álvalóság, amely megtéveszti a társadalom minden szereplőjét. A választásra jogosultak jelentős része számára a kormány-ellenzék vitája ezért is tűnik egy arénában folyó harcnak, színházi drámának, amelyben tőlük független erők vívják csatáikat. Sokan ezért inkább a döntés lehe-

tőségét is kihagyják, nem váltanak rá jegyet. Tudom, sokan vitatják, de pont a gyorsuló technikai fejlődés eredménye, hogy generációs háború is folyik. Hosszabb ideig élünk, dolgozunk, a vállalkozások a tapasztalt munkaerőt választják, ebben kivétel az informatika, a marketing, a nyelvtudást igénylő területek. A technológiai változással a klasszikus munkahelyek szinte eltűntek, átalakultak, nincs alkotóműhely, ahol a fiatal és idősebb korosztály együtt végezve a feladatokat szorosabb kapcsolatokat alakítanak ki.

Az idősebb generáció egy része, saját megélhetését is nehezítve, de még mindig jobban törekszik megkarítani. Ha a következő generáció nem látja ennek értelmét, akkor ez a gazdaságban is problémaként fog jelentkezni (beruházások, hitelek, befektetések). Ebből is látszik, hogy az oktatásnak milyen fontos feladatai vannak, felkészíteni a következő generációt: gazdasági folyamatok megismerése, az öngondoskodás feltételeinek oktatása.

Visszatérve az eredeti gondolathoz, a társadalmi csoportok apátiája vezet zömében a radikalizációhoz. Külön gond az, hogy az újgenerációs pártok is többnyire – öszvér megoldásokkal – a régi eszközökhöz nyúlnak. Ezért is van szükség a velük folytatott párbeszédre, hogy észleljük az ő gondjaikat és ök megértsék a mieinket.

A mai progresszió többségében még mindig a kirakatból beszél, de nem megy le a tömegek közé.

Úgy látom, hogy az igazi nyitott társadalmak felé még nagyon hosszú az út.

Nem létezik egységes megoldás, mert a világ társadalmi különböző kultúrákon alapszanak, és különböző fejlettségi szinteken állnak. Mivel jelen világunkban óriási az egymásra hatás, a nyitott világtársadalom megvalósítása – amely megőrzi a nemzeti etnikai kultúrákat – csak hitbéli, vallási közeledés esetén valósulhat meg. Nem a hittel van bajom, sőt annak intézményes megjelenésével sem, hanem az ezekből kifejlődött kultúrák közötti nagyon csekély párbeszéd.

Másik megközelítés a klímaváltozás oldaláról. Ebben az ügyben mindenki felelőssége fennáll. Zömében a technikai fejlődés felelőtlen, vagy úgyis mondhatnám, főként a tudatlan termelési módok következménye, bár valamennyi más oka is van. Nem dughatjuk a fejünket a homokba! Igen, várható a tömeges mozgás az élhetőbb kontinensek országai felé. Ez a probléma nem oldható fel párbeszéd és közös nemzetközi megoldások nélkül. Nem biz-

tos, hogy szociális eszközökkel kell csak megoldani, hanem technikai, új mérnöki megoldásokkal, új agrárélelmiszertermelési módszerekkel, és az oktatás, a helyi humán prevenció eszközök egész sorára szükség van. A konzervatív és populist erők ehhez nem kívánnak anyagilag hozzájárulni.

A válságkezelések jelenleg nagyon rossz az irányba mennek. Már most is folyik a III. világháború, csak az eszköztársa változott. Tartok tőle, hogy ha nem mészunk ki időben belőle, akkor a klasszikus eszközökhöz is tömegesen nyúlnak. Sokkal nagyobb mennyiségű kommunikációra van szükség, hogy a lakosság megértse saját értékeinek védelmét, magyarázandó, hogy a védelmet a háború nem szolgálja. Ebből az is következik, hogy felmerül, kell, vagy sem az osztályharc? Ez is egyes régiókban adott társadalmi és gazdasági fejlettség szerint dönthető el. A fejlett régiókban többnyire kisebb a jelentősége, jobbára feloldható, a fejletlenebbekben viszont ez is kulturális kérdés, mert a tulajdonos és a munkavállaló között itt sokkal nagyobb a feszültség a kiszolgáltatottság miatt.

Most, amikor a választásokra megkezdődött a vizsszámolás, a fenti elmélkedésre miért is van szükség? Mindössze csak azért, hogy ne kényszerüljünk bármit is megmagyarázni a választások után, hogy a választók tisztában legyenek azzal, hogy befektetett munka, és további áldozat, társadalmi empátia nélkül nincs kiút a fenntartható jóléti társadalom felé. (Írásom nem térhet ki minden területre, csak néhány kérdésbe kaptam bele, hátha tovább vihető az útke-resés)

Hazai András
elnök, III. kerületi DK

A Keller-kísérlet, avagy a legnagyobb quiche

Évek óta él bennem a gyanú, hogy a világ legjobb francia séfje egy amerikai. Ezt Párizsban persze nem veszik tudomásul, mert ebbe egy nemzet pusztulna bele, de minden jel arra vall, hogy akasztják a hóhért: az amerikai Thomas Keller úgy ért a francia bisztrókonyhához, ahogy senki, bizonyíték erre a világ legjobb quiche lorraine-receptje.

Hosszú ideje lapozgatom vissza nem fojtott áhítattal Thomas Keller két – méretben és hatásban egyaránt – óriási könyvét, a French Laundry és a Bouchon című köteteket. Az átlagos könyvméretnél nagyobb kiadványokban hatalmas, gyakran kétoldalas, poszternek is szinte beillő fotók, alapos, részletgazdag, sőt néha kissé túlkomplicált leírások, valahogy mégsem készítettem el belőle eddig egy receptet sem. Mintha félnék attól, hogy az eredmény csalódást kelt, és ösztömlök a Kellerbe vetett hitem, aminek ugyan nincs szilárd alapja, hiszen sosem kóstoltam a főztjét, de az amerikai szakács annyira mentes a sztárséfek allűrjeitől, annyira médiamentes, és könyvei is annyival magasabb szintet képviselnek egy főzőműsort meglovagoló kötettől, hogy ösztönszerűen megbíztam benne. Abban ugyan kételkedem, hogy fontossággal bírna, ha a hagymát szállirányban szeleteljük, mert Keller szerint így hamarabb puhul meg, mint sokszor leírja, de hát minden séfnek megvan a maga bolondériája, lehet, hogy lézerorával mérte, és az ő konyhájában a másodpercek is számítanak a Michelin-csillagokért folytatott – mellesleg sikeres – hajszában. A választásom egy quiche-receptre esett, nevezetesen a quiche lorraine receptjére, valószínűleg azért, mert még sosem sikerült igazán jó quiche-t csinálnom a saját konyhámban, és ez a recept első pillantásra különbözött a többiétől. Nem csupán abban, hogy hat oldalon át tárgyalja a quiche-készítés tudományát, hanem abban is, hogy felvilágosít a legfontosabb kritériumról: a quiche-nek vastagnak kell lennie. Thomas Keller két alapvető tanácsot ad a quiche-készítéshez: először is használjunk magas formát, legjobb egy 5 cm magas, 22-24 cm átmérőjű, alj nélküli sima cukrászkarika, vagy ennek híján egy ekkora kapcsos forma. De semmiképp se tegyük lapos piteformában, mert az csak azért vált elterjedtté Franciaországon kívül, mert amikor a quiche az 1970-es években nemzetközi karrierbe kezdett, akkor még nem volt elterjedt ez a magas quiche-forma, ezért egyszerű piteformát használtak hozzá. Ezzel viszont a quiche sokat veszített quiche-mivoltjából. A másik trükk, amit Keller alkalmaz, hogy nem csupán előpirítja a hagymát, hanem lényegében konfitálja, ami időigényesebb, viszont a utánozhatatlanul édes hagymaíz fogad minden egyes harapáskor. Megéri az időt.

A tésztához:

30 dkg liszt
25 dkg hideg vaj
1 teáskanál só
kb. 0,5 dl jeges víz

A töltelékhez:

40 dkg húsos szalonna (kolozsvári szalonna)

4-5 vöröshagyma
15 dkg ementáli sajt,
reszelve
1 kiskanál kakukkfű
1 evőkanál vaj
2,5 dl tej
2,5 tejszín
3 tojás
só, fehérbors, szerecsendió

1. A vajat kockázzuk fel, majd a liszttel és a sóval együtt tegyük forgókéses robotgép táljába. Alaposan mixeljük össze, amíg a vaj jól elkeveredik a liszttel, és morzsás állagú lesz. A hideg vizet a robotgép leállításánál adjuk hozzá a gép betöltőnyílásán keresztül. A tészta akkor jó, ha labdává gombócosodik, és tapintásra selymes. Ha morzsás, akkor még 1-2 evőkanál hideg víz mehet bele, de óvatosan, nehogy túl ragacsos legyen a tészta. A tésztát lapítsuk el, csomagoljuk folpackba, és tegyük a hűtőbe legalább egy órára, de egy teljes napot is kibír ott.

2. Készítsük el a töltelék: a hagymát tisztítsuk meg, szeleteljük fel, a szalonnát bőrostól kockázzuk fel. Egy serpenyőt forrósítsunk fel, dobjuk bele a szalonnakockákat, és pirítsuk jól körbe. Öntsük alá egy fél dl vizet, tegyük bele a vajat, majd szórjuk rá a hagymát, és fedő alatt, lassú tűzön pároljuk több mint egy óráig. Ez idő alatt a hagyma megédesedik, a szalonna pedig bőrével együtt vajpuhává válik.

3. A sütőt melegítsük 190 fokra. A tésztát nyújtjuk ki, a kivajazott formát tegyük egy tepsibe, a tésztát illesszük bele, jól nyomkodjuk bele, béleljük ki sütőpapírral és töltsük fel babbal vagy bármivel, amit vaksütéshez használhatunk. A tészta túllógó részeit ne vágjuk el, ez ugyanis megakadályozza, hogy a tészta sütés közben zsugorodva eltávolodjon a forma falától. Tegyük a hűtőbe egy újabb órára, aztán süssük vaksütéssel 40 percig. Távolítsuk el a babot meg a sütőpapírt, és a tésztát süssük még 15 percig.

4. Ez alatt elkészül a tejszínes sodó: a tejet, a tejszínt, a tojásokat turmixgépben keverjük habosra, ízesítjük kevés sóval, több fehérborssal és frissen reszelt szerecsendióval.

5. A sütő hőmérsékletét csökkentjük 160 fokra. A hagymát, a szalonnát és sajtot tegyük az elősütött quiche-alapra, öntsük fel a sodóval, kissé keverjük össze, hogy mindenhová jusson a sodóból, aztán mehet is vissza a sütőbe 1,5 órára. Ha marad még sodóból, 20-25 perc sütés után ráönthetjük a quiche tetejére, addigra ismét lesz neki ott egy kevés hely. Ha kihűlt, kenyérvágó késsel óvatosan vágjuk le a forma peremén túllógó tésztát, és mehet a hűtőbe egy éjszakára, mert másnap a legfinomabb, akár önmagában, akár egy nagy tál egyszerű ecetes-cukros salátával, amit a franciák nem ismernek, de ez nem tesz semmit.

Marton Levente

		A DEMOKRATIKUS KOALÍCIÓBAN TOVÁBBRA IS ÉRVÉNYES	NEMES-GÁZ	FRANCIA AUTÓJEL BECENEVE NIKI	A SZÉN VEGYJELE	VÉGTELEN SOR!	ALATTA LEVŐ HELYRE	ÜLDÖZÖT FA-KÉPNÉL HAGY	FA-TAPASZ	NEM TART SZÓRAKOZTATÓNAK	UGYAN, DEHOGY! NULLA, SEMMI	LELKENDÉZVE DICSÉRO
TÍZ ÉVE TELJES KÖRÜEN HATÁLYBA LÉPETT SZERZŐDÉS												B
AZ ÚT JELE A FIZIKÁBAN		ENIKŐ, BECÉZVE DRÁGÁNAK TART			NYERS OLAJSÁV VERONA FOLYÓJA						ÁBÉCÉNK ELEJE MORZSÁT FELSZED	
KORTÁRS SZÍNÉSZ (ANDRÁS)						KÁROSAN HAT RÉGIES NŐI NÉV				KANADAI AUTÓJEL KASZÁCSILLAG		
HAZA, KÖLTŐI SZÓVAL			ARRA A HELYRE KELET, RÖVIDEN			TÚLRA LOPOZIK SOPRON HATÁRAI!						
SZEKÉRDÉK! RÓMAI 1-ES			FÜLBELVŐ BOLGÁR PÉNZNEM						RITKA NŐI NÉV DRÓT VÉGEI!			
				FÉRFINÉV ERNYEDTEN TÉTLEN				ANTENNA-TÍPUS ITÁLIAI NÉP VOLT				
FUTVA MENEKÜL SIMITÓZ A FESTŐ							ÁLLJ! ROMÁN AUTÓMÁRKA				MENNYISÉGI EGYSÉG, RÖVIDEN	!
ÖTLETET NEM SZAVAZ MEG					KAZAH NOB-JEL GYOMIR-TÓ SZER				TAGADÓSZÓ NAGYHATALOM			ANYAGI ELISMERÉS KERETE
A NITROGÉN VEGYJELE		... ROMA; SPORTKLUB ÖLEB		SVÁJCI VÁROS OTT LEPAKOL						FELESÉG VAGYONTÁRGY JELZŐJE		
NEM-KÜLÖNBEN			GYÓGYSZERÁLAK NÉMA IRÉN!			KATONA IRATA SZLOVÉN AUTÓJEL					FALUVÉG! BORSZÓLÓFAJTA	
FŐTISZTI RENDFOKOZAT							SKÓT JÁNOS! USA-TAGÁLLAM				CSONT-VEGEK! GÖRÖG BETŰ	
KELLŐ KÖRÜLTEKINTÉS NÉLKÜLI									TEAHÁZI HÖLGY VÍZILABDA			
AZ ITTERBIUM VEGYJELE			HÁRMAS ALKOHOL RITKA FÉRFINÉV				HELYETTESÍT A BÉKE JELKÉPE					
KAIRÓ A FŐVÁROSA EGYES!				MATTBAN ÁLL! HOLLAND AUTÓJEL		AGENOR, BECÉZVE OROSZ URALKODÓ				SZAPPANMÁRKA VOLT MOZIVÉG!		
						KUKAC A HORGON! LIBAVÉLEMÉNY!					FÉLÁLOM! KINGSLEY ...; ANGOL ÍRÓ	
AFRIKAI GYÍK KÖTSZERANYAG				SEKÉLY FOLYÓSZAKASZ HUSÁNG						MENYASSZONY FIZIMISKA		
EHETŐ CSIGAFAJ			HALÁSZJÁRMŰ TUSÁZIK (RÉGIES)						ALIFÁS ALKOHOL LEEDS RÉSZE!			
MIÁKOL A CICA SEJTÉS FÉLIG!						TÁVOLI FÖLD-RÉSZ VASVÉG!						
							LÓVÁ TESZ					

A helyes megfejtést beküldők között egy dedikált „Gyurcsány a konyhában” című szakácskönyvet sorsolunk ki. A megfejtést beküldhetik postán: DK Információs Központ, 1132 Budapest, Victor Hugo u. 11-15. E-mailben: info@dkp.hu

Kérjük, mind a postai, mind az elektronikus úton beküldött megfejtésekre írják rá: DK Hírek keresztrejtvény – és természetesen a postacímüket is, ahova a nyereményt küldhetjük.

Legutóbbi rejtvényünk nyertese: Katona József, 9022 Győr. Nyereményét postázzuk.

IMPRESSZUM

Kiadó: DÉKÁ Kft. 1132 Budapest, Victor Hugo u. 11–15.
ISSN 2498-5414 (Nyomtatott)
ISSN 2498-5406 (Online)

Felelős szerkesztő: Marton Levente
Felelős kiadó: Varju László
Telefon: 06-21-300-1000 • Email: info@dkp.hu

Demokratikus
Koalíció

www.dkp.hu
facebook.com/dk365

Szavazzon a Gyurcsány Ferenc vezette DK-listára!

Ne feledje! Két szavazólapot fog kapni, mielőtt a szavazófülkébe lép. Az egyik szavazólapon szavazzon az esélyes demokratikus ellenzéki jelöltre, a másikon szavazzon a DK listájára!

CSAK A DK KÉPVISELI, HOGY:

- Ne szavazhasson, aki soha nem élt Magyarországon!
- Ingyenes legyen az alapvető víz-, gáz-, és áram-használat!
- A bérek jelentős emelése mellett a nyugdíjkorrekcióra is szükség van!
- El kell kobozni a fideszes oligarchák lopott vagyonát!

**Ha egyetért ezekkel, szavazzon
a Demokratikus Koalíció listájára!**

Gyurcsánnyal megcsináljuk!

Készült a DEMOKRATIKUS KOALÍCIÓ megbízásából. Cím: 1132 Budapest, Victor Hugo u. 11-15.
Felelős kiadó és felelős szerkesztő: Sebián-Petrovski László pártigazgató.

↓ VÁGJA LE ÉS VIGYE MAGÁVAL A SZAVAZÁS NAPJÁN! ↓

**Szavazzon
a Demokratikus
Koalíció listájára!**

Demokratikus
Koalíció